

STATUSHOUDERS VINDEN HUN WEG IN HET FLEVOHUIS EN DE OPEN HOF

‘Ik ben zo dankbaar, ik wil niks anders meer’

Diky en Shams hebben een verblijfsvergunning en zijn als statushouder eigenlijk al helemaal ingeburgerd. Ze volgen bij ZGAO een opleiding tot verzorgende. En dat doen ze heel erg goed. “Na een paar maanden al vond ik het hier zo leuk. We worden goed begeleid en het contact met de bewoners is heel bijzonder.”

Door Linda van den Dobbelsteen

Shams (41) uit Syrië woont met haar gezin nu vier jaar in Nederland, en ze wil heel graag vooruit. Integreren, de cultuur en taal leren kennen. Ze volgt de opleiding op mbo-niveau 3. De eerste maanden, vertelt ze eerlijk, vond ze het moeilijk om deze baan van werkend leren te accepteren. “In Syrië heb ik economie gestudeerd. Ik had steeds dat rare gevoel dat ik op een ander niveau moest werken. Maar na een paar maanden al vond ik het hier zo leuk. Het gaat niet alleen om wassen en aankleden, het gaat om contact maken met de ziel. Ik ben zo dankbaar, ik wil niks anders meer.”

Diky (22) uit Tibet woont net als Shams vier jaar in Nederland, met haar ouders en zusje. Via haar klantmanager van de ge-

Diky uit Tibet en Shams uit Syrië volgen de opleiding tot verzorgende en werken nu in De Open Hof. Ze genieten enorm van hun werk en van de collega's. “Het gaat niet alleen om wassen en aankleden, het gaat om contact maken met de ziel.”

meente Amsterdam hoorde ze over een opleiding in de zorg. Ze meldde zich meteen aan. “Ik vind het leuk om mensen te helpen.” Diky heeft het erg naar haar zin. “Ik vind het fijn om met de mensen die hier wonen te praten. Als ze hun familie missen, ben ik er voor ze.”

Ze volgden allebei eerst het voortraject, een eenjarige

opleiding om het verpleeghuis, de zorg, de taal en de mensen te leren kennen. Nu zijn ze bezig met de opleiding verzorgende IG. Wilma is hun praktijkopleider. “Kenmerkend van het vak leren bij ZGAO, is dat onze leerlingen steeds op een andere afdeling werken. We willen ze de verschillende takken van zorg laten zien, zoals de revalidatie, groepswonen voor men-

sen met dementie, somatische zorg en thuiszorg. Zo kunnen leerlingen zelf ervaren waar hun talenten liggen. Als het goed gaat, worden ze met open armen ontvangen. Er is een tekort aan zorgmedewerkers en we blij met nieuwe collega's die zo'n groot hart hebben.”

Shams: “We krijgen veel steun van Wilma en andere collega's

en worden aangemoedigd, waardoor je door wilt zetten. Het is heel belangrijk om goede begeleiding te krijgen.” Shams praat bevlogen, snel ook, terwijl ze zelf vindt dat ze de taal nog niet goed spreekt. In Syrië schreef ze gedichten, die ook gepubliceerd werden. Nu heeft ze in het Nederlands een gedicht gemaakt, haar ontroerende verhaal over vluchten. “Ik moest alles achterlaten en hier een nieuw leven opbouwen. Maar ik heb veel hulp gekregen, ben met veel liefde ontvangen.”

Ze vervolgt: “Bij mensen met dementie is taal van ondergeschikt belang. Het gaat om mimiek, aanraking. Van ziel tot ziel, van hart tot hart. Veel bewoners willen graag over hun verleden vertellen.” Diky knikt: “Als ik tijd heb, ga ik daar echt voor zitten. Het gaat om veel meer dan zorg, het gaat om aandacht.”

www.zgao.nl

Advertorial